

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. III. Quód nullus est tam magnus peccator, quin conuertere eum
possit omnium Creator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

que sua prouidentia dirigat: ita tamen totum ad custodiam tuam videbis occupatum, si super custodia tua steteris, & ei salutem tuam operanti, cooperari volueris, quasi intendere velit ad te solum tibi præsens & paratus veniet, si te paratum inueniet. Tantùm recede à malo, & fac bonum: age pœnitentiam ab omnibus peccatis, quæ operatus es, & custodi omnia præcepta Dei, & vitâ viues, nec morieris. non est voluntas Dei, mors tua, sed vt conuertaris à viis tuis, & viuas. Noli diuinæ bonitatis & patientiæ thesauros contemnere: voluntas enim Dei ad pœnitentiam te prouocat, & ad vitæ tuæ emendationem inuitat, duritia autem tua (qua in peccati pertinacia perseueras) futuri iudicii auget seueritatem, vt tuorum delictorum dignam accipias retributionem. Malus igitur cum sis, & tam bonum patrem habeas, non semper malus remaneas. Anima tua in manibus tuis est, huic, si pœnitentiam egeris, certissimam pollicere salutem: si verò cum Pharaone in obduratione tua persisteris, certissimam expecta damnationem.

QVOD NULLVS EST TAM
MAGNVS PECCATOR, QVIN CON-
VERTERE EVM POSSIT OMNIVM
CREATOR.

CAP. III.

AT dixeris, Ex eo, quodd peccatis assuetus sum, vitam meam mutare non possum, nec ab iniquitate mea conuerti. Iuxta illud

illud Hieremiæ decimo tertio, Adolescens iuxta
viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab
ea: canis vetus non potest teneri in vinculo: Difficile eam
nem verum
lum assue-
scere loro.
nunquam potest Aethiops mutare pellem suam,
aut pardus varietates suas: sic nec vos pote-
ritis benefacere, cum didiceritis malum. R.

Fateor, frater charissime, quod difficile est in- Difficile est
assueta re-
linquere.
ueteratum dierum malorum fieri iuuenem die-
rum bonorum: quod visitata culpa ita obliget
mentem, ut vix vnquam surgere possit ad re-
ctitudinem. Tamen ne diffidas, ne desperes,
ne deficias: si aut cupiditate victus, aut libidi-
ne impulsus, aut errore deceptus, ad iniustitiæ
viam lapsus es, quia in viam rectam reduci, &
à peccato liberari potes. Fuerunt alii quam- Multi ressi-
puerunt.
plurimi grauissimi peccatores, qui commutan-
te dextera Altissimi, à vitiis, quibus in adole-
scentia assuefacti erant, in senectute mutati
sunt, & in optimos mores de pessimis transie-
runt: de famulis iniquitatis, famuli facti sunt
veritatis. Ex ebriosis sobrii, ex crudelibus mi-
sericordes, ex rapacibus largi, ex superbis hu-
miles, ex incontinentibus casti, ex negligentibus
diligentes: & quos viles fecerat concu-
piscencia carnalis, speciosos effecit gratia spiri-
tualis. Ut postea libenter iniurias tolerarent,
quas prius irrogare gaudebant: ut postea etiam
sua tribuerent, qui prius aliena rapiebant: ut
postea carnem suam per abstinentiam afflige-
rent, qui prius in omnia carnis desideria dif-
fluebant: ut postea etiam persecutores suos di-
ligerent, qui prius eos amantes redamare no-
lebant.

Nabu-

Nabücho-
donosor,
Danielis 4.

Magdalena.

Matthæus.
Dylmas.

Paulus.
A&uum 8.

Lapsus iu-
storum, ma-
xima est
spes pecca-
torum.

Nabuchodonosor Rex Babylonis, post ef-
ferationem corporis & belluarum in eremo
conuictum mentem recepit sanam: post innu-
meras impietates flagellatus pœnituit, pœniten-
tiam fructuosam meruit, & regnum quod per-
diderat, recepit. Maria Magdalena post va-
rios lapsus humanæ fragilitatis, per veram pœ-
nitentiam in Christi amorem sic est accensa,
vt subito meretrix & adultera, arrogans &
superba, mutatione dexteræ Excelsi, castissi-
ma facta sit & humilima. Matthæus ex
publicano Euangelista factus est: & latro
ex sceleratissimo Christianissimus, & paradisi
colonus. Dum Stephanus consentiente, imò
adiuuante Paulo lapidaretur: tunc Stephanus,
erat omnino bonus, & Paulus omnino malus;
& tamen in conspectu Dei Paulus non solum
in merito, sed etiam Stephano præpendus
erat in præmio. Nam postea ex persecuto-
re Apostolorum factus est Apostolus gentium,
& qui prius blasphemus fuerat & persecutor,
humilis postea factus est, piusque prædicator.
Non quæruntur in Christianis initia, sed finis:
hi malè cœperunt, sed bene finierunt: iudæ
initium laudatur, sed finis prodicione damna-
tur: de Apostolatu lapsus est in tartarum, la-
tro autem de patibulo transiit in Paradisum.
Quid plura? Spiritus sanctus non solum San-
ctorum benegesta, sed etiam ipsorum memo-
rauit malè acta: vt lapsus iustorum maxima
sit spes peccatorum: vt dum iustum peccasse
legeris & pœnituisse, iam non desperes de tua
salute.

Sæpè

Sæpè videmus sordidatos improprio peruenire ad honorem, & ferrum rubigine obductum in pristinum reformari splendorem: aurum, argentumque flammæ disciplina purgari, & arbores truncatas amœnis frondibus iterum, ornari, sterilia reuocari ad fœcunditatem, & in maximam commutari frugem. Mercator post merces tempestate amissas, iterum sulcat maria, & ad solita reparatur exercitia: non desperat, non deiicitur, non diffidit, & plerumque plus recuperat quàm amisit. Post desperatam ægri tudinem multi consequuntur sanitatem: ita & post deploratam malitiam multi animæ suæ consequuntur salutem.

Illud autem Hieremiæ, Adolescens iuxta viam suam, &c. ideo dicitur: quia quo semel est imbuta recens seruabit odorem testa diu, & natura tenaciores sumus eorum, quæ primis annis didicimus. Non quod semper ita eueniat, sed vt dum vnius cuiusque adhuc mobilis est ætas, & animus ductu facilis, à prima statione ætate incipiat virtutibus studere, & optimis rebus ingenium suum occupare, ne fortè iam senex difficulter possit deserere vitia, quibus sese mancipauerat ab adolescentia. Aethiops non potest per se pellem suam dealbante, nec pardus varietates suas mutare: sic qui per te in peccatum cecidisti, per te non potes adiicere, vt resurgas, nisi Deus, qui suscitauit à terra inopem, & de stercore erigit pauperem, auxilium suum tibi porrigat dexteram. Quo dexteram porrigente, quidquid voles, potes efficere, non tu quidem, sed gratia Dei, quæ in te est.

Quid

Deteriora
reparantur
in melius.

A puero
virtuti in-
cumben-
dum.
Natiua in-
clinatio
ægerrimè
corrigitur.

Ægerrimè
deducitur,
quod à pue-
ro didici-
mus.

Psalm. 112.

Deus potest,
quantum li-
bet, pecca-
torem iusti-
ficare.

Quid enim ad salutem non possit reparare, qui potuit ex nihilo omnia creare? apud eum possibilia sunt omnia, quæcunque apud homines sunt impossibilia, ei non minor est potentia, quàm voluntas: si vult, potest te mundare: qui vt medetur sine pretio, ita salutem restituit solo verbo. Si desperas de tua ægri- tudine, præsume de Medico omnipotente: maior est potentia Medici, quam magnitudo tui morbi: magnitudinem morbi tui vides, & potentiam Medici non vides: maior eius est potentia ad conuertendum voluntatem tuam in bonum, quàm inueterata peccandi consuetudo, ad subigendum eam in malum.

Si potuit diabolus à celsis virtutum fastigijs in profundum malorum te demergere, quantò magis poterit Deus te ad summum bonorum verticem reuocare? & non solùm in id, quod fuisti, te restituere, sed etiam multò beatiorum quàm priùs efficere, tantùm ne animo concidas, & ne salutis spem tibi abscindas. Pro omnium peccatis satisfecit, totius mundi peccata sustulit, quantò magis vnus hominis peccata tollere poterit? Cùm non esses, fecit te, in iniquitatibus conceptum mundauit baptis- mate: post quod te inquinatum quantò magis poterit mundare? Accepit limum terræ, & hominem formauit: dicito mihi, quo modo de terra carnem fecerit? quo modo neruos? quo modo ossa? quo modo cutem? quo modo venas? quo modo oculos? quo modo singula operatus sit membra? Nónne terra erat, quod iacebat? nónne vna substantia? tan- tum

Opera Dei
incompre-
hensibilia.

tum introiuit artificis virtus, & variam creaturam est operatus. Sicut dicere non potes, ^{simile.} quo modo creatus es: ita nec dicere poteris, quo modo curaberis. Vt enim ignis, cum in vepres & spinas immissus fuerit, fragilem materiam comburit: ita & bonitas Domini Dei nostri peccata extinguit, & radicitus auulsa consumit. Neminem vult perire, sed magis conuerti & viuere.

Ignoras quam bonus sit Deus, quam suavis & mitis, & quantæ misericordiæ? grauem & seuerum imaginaris, qui pius est: durum & implacabilem, qui misericors est: ferum & terribilem, qui amabilis est, & tua sibi ipsi mentitur iniquitas. Hæc enim est voluntas Dei, sanctificatio tua, qui sanat contritos corde, qui omnes laborantes tribulatosque ad se venientes reficit: & inter conuersionis initia oleo suæ misericordiæ peccatorum linit vlcera: ne morbi quantitas, aut curationis, vltra quàm expedit, innotescat difficultas. De quo Esaias, ^{Esaiæ 55.} De-
relinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius: & ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Ecce, ^{Inchoandum est.} sufficit tibi ad placandum Deum quiescere peruersè agere, & discere benefacere. Tantum agnosce, quia peccasti, & correctionis initium iam factum est tibi: tantum sume initium aliquod ^{Auxilium Dei.} melioris vitæ, & æternæ vitæ desiderium accipe: in hoc est tota difficultas, vt pœnitentiæ viam ingredi incipias: & statim aderit tibi Deus, ^{Esaiæ 40.} te non deseret, nec derelinquet. **Quinimo**
quæ

quæ præueniendo in te inchoauerit, prosequendo consummabit: qui tibi dederit velle, dabit & perficere pro tua bona voluntate. Si in eo speraueris, fortitudinem mutabit: renouabitur, vt aquilæ, iuuentus tua: assumes penas sicut aquilæ, cures, & non laborabis, ambulabis, & non deficies: quia tecum erit Dominus, qui consolabitur te in tuis tribulationibus. Nemo est cuius animam corruptibile corpus, & inhabitatio terrena non aggrauet: sed nitendum tibi est, vt carnis cupiditates spiritus tui vigore superes, & qui semper tibi sentis à concupiscentia tua resisti, semper de diuino auxilio expectes adiuuari. Sicut terra de cælo expectat pluuiam & lucem, ita & tu ex Deo debes expectare misericordiam & gratiam.

Itaque, frater charissime, cum Medicum habeas & valentem & volentem te sanare, & ab omni peccati inquinamento mundare, ne id negligas, aut differas, tuam non spernet penitentiam, si ipsi ex animo offeras eam. Etiam si ad summum malorum deueneris, & indereverti velis, te libenter suscipiet & amplectetur, tuæque animæ ægritudini medebitur: tantum ne desperes, quin tibi sit reditus ad prioris innocentiae statum, si modò vitæ melioris sumas initium.

